

polje, ceste, poti, njive razdrla, snopje in seno odnesla; kot morje je stala, g. Jos. Znidersiču je pa pri mlinu vse čebele potopila. Leto je deževno, da ne moremo ne sena posušiti, ne snopja spraviti, skoro vsak drugi dan je dež. Krompir gnjuje. Sadje pa lepo kaže in zori posebne češple in jabelka.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nove volitve so razpisane po večini avstrijskih dežel. Jako važne bodo one na Českem, naši bratje Čehove so sklenili povsod složno postopati. Tako je prav! Pri nas na Štajerskem je še malo volilnega gibanja slutiti: liberalni ustavoverci in nemčurji so nekoliko poparjeni; preveč jih težijo grehi 10letnega gospodarstva! — Štajerski deželni odbornik grof Kotulinski je v železniški postaji Feldbah naglo umrl; namenil je potovati v Ormuž, a moral je pot nastopiti v večnost, ž njim je padel zopet eden izmed stebrov nemškega liberalizma! — Mesece sept. hočejo v Gradcu odkriti spomenik nadvojvode Jovana, k svečanosti vabijo tudi svetlega cesarja. — V Gorici so ugrabili več lahonskih rogoviležev in jih hočejo v Ljubljani postaviti pred porotnike, ker se goriškimi ne zaupa prav. — Tržaški mestni župnik dr. Glavina je imenovan za škofa v Poreču. — Ogerske volitve so dokončane; zmagala je Tiszajeva liberalna stranka z 223 poslanci, nasprotna stranka je dobila komaj 60 poslancev in Košutovcev je 56. Prekmurški Slovenci so pa slabo volili. Dopis iz Belatincev, kojega prihodnjic do čista objavimo, nam poroča, da je g. Augustič propal; v Soboti je izbran bil Berke (fiškališ advokat), v Lendavi fiškališ Imre Weszter in v Bakši nek Turgonyi Lajos, sami magjaroni in kalvini; Slovenci so pili in jeli na tuje stroške pa grdo volili. Žalostno! Ker je upor zoper našo vojno v Bosni nepričakovano hud, zato so svitli cesar poklicali še 3 divizije pod orožje in tudi 2 bataljona dalmatinskih brambovcev morata iti v Bosno.

Vnanje države. Rusi so Varno zaseli, toda od Carigrada pomikali nazaj bodo se le potem, ko bo Turk vse pogodbe Berolinskega miru izpolnil. Sultan je angleško kraljico poprosil, naj zabrani napredovanje Avstrijancev v Bosni, kraljica je prošnjo odbila. Bivša francoska cesarica Eugeniya je obiskala našo cesarsko rodbino; za svojega sina, ki utegne še francoski cesar postati, išče nevesto. Pravijo, da je danjskega kralja najmlajša hčer izbrana. Po tem takem bi princ Napoleon postal svak ruskemu cesarjeviču, ki ima najstarejšo hčer za ženo. — Nemški liberalci in ob enem preganjalci sv. kat. Cerkve so pri volitvah propali, tem laglje naredi Bismark mir z katoličani. — Italijani so se nekoliko pomirili, vsaj na videž. Bržčas so jih naše zmage v Bosni postrašile.

Bosna in Hercegovina je bolj kakor do polovice v naši oblasti. Ne dež, ne slabe ceste, ne vročina, ne bolezni, ne turška divja sila ne more

naših junakov ustaviti; vse 3 ali 4 divizije marširajo sedaj zvečinom združene proti Sarajevu. General Jovanovič je iz Mostara 8. avg. odposlal v Stolac 32. reg. in se polastil tega mesta, ki šteje 3600 prebivalcev; glavna moč je pa mahnila proti severu v planine in prodrila na stezi v Sarajevo do Konjice. Vojaki, kateri so mejo prekoračili pri Kostanjici in Novem, so zaseli zapadna bosenska mesta: Predor, Majdan, Sanski most in Ključ. Divizija vojvode Würtemberga je pa iz Gradiške hitro prišla v Banjoluko in potem z silnimi težavami marširala čez planine in pri Rogelji zadela na 1000 Turkov, naših je več palo mrtvih in ranjenih; med njimi nadlajtnant Doksat 17. reg. Turka so zapodili v pobeg, ga došli pri Varearju 7. avg. in zgrabili 5000 Turkov pred znatnim mestom Jajcem. Boj je trajal 9 ur in je bil silno krvav; med mrtvimi je lajtnant Svoboda od 10. bataljona lovcev; ranjenih so v Varear spravili 6 oficirjev in 140 mož. Turki so bili hudo tepeni, zgubili so veliko ljudi, 3 kanone in zapustili Jajce. Naši so potem hitro pritiskali naprej, 11. avg. zaseli Travnik z 16.000 prebivalcev in Vitež, kder bodo fem. Filipoviču podali roko. Ta je 5. avg. prišel v Maglaj in mestu 50.000 fl. plateža naložil, za kazen, da so husarje umorili. Potem je 7. avg. zgrabil Turke na planinah pred Žepcami. Naprej so šli Korošci na levi strani 7. reg. Marojčič, na desni Štajerci 47. reg. Hartung, na sredi pa 27. bat. lovcev. Največ so trpeli Hartung, ker so morali od 5. ure v jutru plaziti po planini, da pridejo sovražniku za hrbet, kar se je ob 4. uri popoldne zgodilo. Sedaj se začne hud boj po celi potezi; lovci so na sredi v naskoku vzeli turško karaulo (leseno čuvarnico), ob enem so Marojčič in Hartung pritiskali, Turki začnejo bežati, pa vsi ne morejo pet odnesti, 1 celi bataljon je ulovljen, 360 mož in 18 oficirjev, sami lepi ljudje iz Azije, vsi iz nova oblečeni in orožani; palo je več kakor 400 Turkov; vseh je bilo okoli 6000. Zmaga je bila lepa; Žepce in vsi klanci do Vranduka in Zenice so Turki zapustili. Ali tudi naših je bilo mnogo ranjenih in mrtvih. Od reg. Hartung usmrten bil je bataljonski adjutant nadlajtnant Kubin. Sedaj hitijo naši junaki proti Sarajevu, kder jih divji Hadži Loja pričakuje za dvojno vrsto šauc.

Za poduk in kratek čas.

Nesrečni husarji.

Avstrijske husarje smemo ponosno šteti med najlepše in najboljše konjenike na celem svetu. Slujejo pa tudi v zgodovini naše armade kot najdrzniši jezdec. Zato pa je vse prebivalstvo, tudi samega svetlega cesarja, nemilo dirnola nesreča, ki je 4. škadrone 7. husarskega regimenta v Bosni zadela. Skoro polovica bila je ubita ali ranjena. Od 145 mož je samo kakih 58 prišlo nepoškodovanih nazaj do predstraž glavne vojske.